

M u

Arthur

Bn tr ! Lúc nào c ng h t h i, lúc nào c ng lo l ng, lúc này c ng òi c tr l i ngay. Chúng làm tôi m t l , cái b n tr phi n nhi u t i nghi p.

ng quay l i, tôi v n b o chúng th . ng quay l i.

Tu i tr v n nguyên n i các cô c u chia tay nó, y là ch thích h p dành cho nó. Cái gì áng mang theo trên ng i thì cô c u c ng ã mang r i.

Hai m i n m nay tôi ã nói th , mà nào ai có nghe? Nghe c thì ã phúc. ây l i m t a n a v a xu t h i n. Th h ng h c m i lên c t i nh vách á. G n h t u b m r i, có v . C ng khá i n trai, trên n n tr i xanh. Trông dáng d p nh chính khách. Mà tôi ngh v y th t à? Có l là ngôi sao i n nh.

Tôi không nh có h i x a th y m t c u ta. Tuy cái ó c ng ch ng nói lên gì. H i này th y m t chính mình trong g ng tôi còn ch ng nh . Tôi th y c u chàng ang a m t lòng s c kh p xung quanh, ón nh n hình nh tôi ng i trên gh đ i bóng cây ô liu a thích.

“Ông là Arthur?” c u ta h i p.

“Chính th .”

Tôi sành s i li c c u ta m t vòng. Xem ra là đ ng có ti n. Áo phông có c , logo hàng hi u. H n không chê vài ly Scotch úp.

“Ch c c u mu n u ng gì ch ?” tôi thân m t h i. T t nh t nên á câu chuy n v h ng chai l ngay t s m.

“Tôi không mu n u ng gì h t,” c u ta nói. “Tôi mu n bi t chuy n gì ã x y ra.”

Tôi không nén n i ngáp dài. D oán quá. C u ta mu n bi t chuy n gì ã x y ra. L i m t gã nhà b ng u t lên c n kh ng ho ng trung niên, l n l i v khung c nh hoa niên. V hi n tr ng ph m t i. C m c nh ng th ã qua, tôi ch mu n áp th . Vòng l i i. Vòng v v i cái cu c s ng ng i l n l m v n c a c u i, vì c u ch ng tìm th y áp án ây âu.

Nh ng c u ta s không tin tôi. Ch ng ai tin c .

“C u bé i,” tôi hi n hòa áp. “C u ã l n lên. Chuy n ã x y ra là th y.”

“Không,” c u ta nóng n y nói, lau cái trán m t m hôi. “Ông không hi u. Tôi n ây là có lý do. Nghe tôi này.” C u ta ti n lên vài b c, cao l ng l ng v i thân hình v m v trong n ng, khuôn m t i n trai l l quy t tâm. “Tôi n ây là có lý do,” c u ta nh c l i. “Tôi v n không nh can đ vào - nh ng tôi không đ ng c. Tôi ph i làm vi c này. Tôi mu n bi t ích xác chuy n gì ã x y ra...”

Ch ư ng 1

Lottie

Tôi ã mua nh n ính hôn cho anh. Th c có ph i là sai l m không?

Ý tôi là, y không ph i lo i nh n dành cho ph n âu. Nh n tr n, ch có m t viên kim c ng tí xú, c u bán hàng thì nói n ki n trong l c ng ph i bò ra. N u Richard không thích m t á thì anh v n có th xoay vào trong mà.

Ho c có th ch ng c n eo. C c t trong ng n bàn u gi ng ho c trong h p gì y.

Ho c tôi có th em tr và ch ng bao gi hé r ng k ra. Th c tình là c m i phút tôi l i thêm nghi ho c v v nh n, nh ng tôi áy náy là anh s ch ng có quà gì. àn ông i c u hôn úng là thi t thời ghê. H v a ph i lên k ho ch, v a ph i qu g i, v a ph i h i, mà v n còn ph i mua nh n n a. Còn ph n chúng ta thì sao? Ch c n nói “vâng”.

Ho c “không”, d nhiên.

Tôi t h i không bi t bao nhiêu ph n tr m các anh c u hôn c nghe “vâng” còn bao nhiêu ph i nghe “không”? Mi ng tôi t ng m ra nh buồn v i Richard - nh ng r i v i ng m l i. Ng c.

“Gì c ?” Richard ng ng lên.

“Có gì âu!” tôi c i duyên. “Ch là... th c n h p đ n quá!”

Tôi t h i không bi t anh ã mua nh n ch a. Sao c ng c, tôi không l y th làm phi n. Ho c là anh mua r i, nh th thì lãng m n kinh kh ng. Ho c ch a, i ch n nh n cùng nhau c ng lãng m n r ng r i luôn.

ng nào c ng tuy t.

Tôi nh p m t ng m n c và m m c i đ th ng v i Richard. Chúng tôi ng i bên m t cái bàn góc nhìn ra sông.

Nhà hàng này m i m trên ph Strand, ch cách khách s n Savoy vài b c chân. á hoa c ng en tr ng, èn chùm vintage, gh m l ng ính cúc xám nh t. R t thanh l ch mà l i không phô tr ng. a i m lý t ng cho b a tr a c u hôn. Tôi m c s mi tr ng nhu n nh , r t h p làm cô dâu t ng lai, váy hoa, i t t dài có chun, phòng tr ng h p sau ó chúng tôi s n m ng quy t nh ính hôn. Ch a bao gi tôi i t t chun c . Nh ng c ng ch a bao gi có ai c u hôn tôi.

, mà bi t âu y anh ã t phòng Savoy!

Không. Richard không thu c lo i vung tay quá trán th âu. Anh ch ng bao gi làm c ch l b ch th a thãi c . n tr a hoa l thì có, phòng khách s n giá c t c thì không. Tôi tôn tr ng i u ó.

Anh có v c ng th ng l m. C liên t c vân vê c tay áo r i l i nhìn i n tho i và khu y c c cho n c sánh xung quanh. Th y tôi nhìn, anh m m c i theo.

“Th ...”

“Th ...”

C nh chúng tôi ang nói chuy n b ng m t mã y, lòng vòng mãi không vào ch chính. Tôi ngh ch kh n n r i xê d ch gh . Ch i th này th t không sao ch u n i. Sao anh không làm quách i cho xong?

Không, t t nhiên anh không nên “làm quách i cho xong”. T t nhiên tôi không ngh th . Có ph i là tiêm v cxin âu. Chuy n này... m, mà chuy n này là gì nh ? Kh i i m. M t b c m u. C hai chúng tôi s cùng b c vào cu c phiêu l u chung v i. Vì chúng tôi mu n là m t i khi i m t v i i. Vì chúng tôi không mu n chia s hành trình y v i b t c ai khác. Vì tôi yêu anh và anh c ng yêu tôi.

Tôi l i ang m màng r i. T th y. Tôi c trên mây nh th su t m y ngày nay, ngay t lúc nh n ra anh ang ám ch i u gì.

Anh r t v ng v , Richard y. Ý tôi là theo m t cách áng yêu. Anh lúc nào c ng i th ng vào v n , không ùa c t trong chuy n tình c m. (n Chúa). Và anh c ng ch ng quen t b ch c ng th ng c nhiên tr c m t tôi. Tr c ngày sinh nh t v a r i c a tôi t lâu l c, anh ám ch r ng s t ng tôi m t chuy n du l ch b t ng , nh th r t tuy t vì tôi còn bi t ng l y cái túi du l ch xu ng x p tr c vài món.

M c dù cu i cùng anh v n làm tôi b t ng , vì không ph i i vào cu i tu n nh tôi oán. ó là m t t m vé tàu i Stroud, anh ã chuy n phát b ng xe p

n c quan tôi mà không h báo tr c, úng ngày sinh nh t tôi vào gi a tu n. Hóa ra anh ã bí m t m c c v i s p tôi cho tôi ngh hai ngày, và n khi tôi t i Stroud thì có ngay xe ch n c n nhà xinh nh m ng trên khu i Cotswold, n i anh ã ch s n, ã nhóm l a và ã tr i t m da c u tr c lò s i. (m... Làm tình bên ng l a b p bùng cháy là i u tuy t nh t tr n i. Ngo i tr vi c có tia l a ngu si b n ra b ng c ùi tôi. Nh ng không sao. Chuy n nh nh con th .)

Th nên l n này khi anh b t u nói g n nói xa thì c ng ch ng ph i v t óc m i oán c. Ch ng khác gì ã c m bên ng nh ng bi n báo i t ng: Anh s p c u hôn em r i y. u tiên anh h n n tr a, “m t b a tr a r t c bi t”. R i anh nh c n “m t câu h i l n” c n t ra cho tôi và g n nh còn nháy m t (tôi gi v không nh n ra, t t nhiên). R i thì anh ch c gh o tôi, h i tôi có thích h c a anh, Finch, không. (Mà th c t là có. Ý tôi là tôi c ng s nh ti c làm cô Lottie Graveney y, nh ng tôi s vui iên cu ng c làm bà Lottie Finch.)

Tôi thoáng ngh giá anh vòng vèo h n chút n a thì câu chuy n h n s k ch tính h n nhi u. Nh ng, nh th mà tôi c ng bi t ng i chu t l i móng tay.

“Th , Lottie, em quy t nh ch a?” Richard ng c lên nhìn tôi v i n c i m áp quen thu c khi n b ng d tôi nh n nh o. Trong m t giây tôi ã t ng anh ang ch i trò ranh mãnh và chính là l i c u hôn.

“ m...” Tôi cúi xu ng che gi u c n lúng túng.

T t nhiên tôi s nói “vâng” r i. “Vâng” th t to, th t m ng r n a kia. Th t không tin n i chúng tôi i c t i ích y. Hôn nhân. Ngh mà xem - hôn nhân! Ba n m Richard v i tôi bên nhau, tôi v n c tình l ng tránh chuy n hôn nhân, cam k t, cùng m i ch iên quan (con cái, nhà c a, sofa, ch u cây). Chúng tôi g n nh ã s ng chung nhà anh, nh ng tôi v n gi c n h riêng. Chúng tôi là m t ôi, nh ng t i Giáng sinh thì ai v nhà n y. Tình hình là th y.

c kho ng m t n m thì tôi bi t chúng tôi r t h p nhau. Tôi bi t mình yêu anh. Tôi ã c th y anh nh ng khi anh d th ng nh t (chuy n du l ch b t ng , cùng cái l n b tôi v ng v cán xe qua chân mà không cúi) c ng nh lúc d ghét nh t (ng b ng không ch u h i ng t London v t n Norfolk, trong khi h th ng nh v trên xe b h ng. M t tiêu sáu ti ng). Và tôi v n mu n bên anh. Tôi hi u anh. Richard không ph i lo i ng i khoe khoang.

Anh ch ng m c và tinh t . Có nh ng lúc c t ng là anh không l ng nghe c , nh ng r i t ng t anh b ng t nh, và b n có th nh n ra r ng anh v n ch m chú nghe t u. Nh m t con s t n m lim dim d i g c cây, nh ng s n sàng

ch m t i v m i. Còn tôi thì là con linh đ ng t i ngày nh y nhót. Chúng tôi b sung cho nhau. Nh l T nhiên.

(Không ph i theo ki u chu i ch c n, t t nhiên. Mà theo l i nói n đ .) V y là sau m t n m, tôi ã bi t anh úng là N a Kia c a mình. Nh ng tôi c ng bi t chuy n gì s x y ra n u tôi b c nh m chân.

Theo kinh nghi m c a tôi thì ch “hôn nhân” c ng nh m t ch t xúc tác. Th vào m t m i quan h là s gây ra lo i ph n ng hóa h c, mà ph bi n nh t là anh i ng anh, tôi i ng tôi.

C th ví d Jamie, anh b n trai dài k u tiên c a tôi mà xem. Chúng tôi yêu nhau th m thi t su t b n n m, r i tôi ch l mi ng b o b m mình k t hôn khi úng b ng tu i chúng tôi bấy gi (hai sáu v i hai ba). Có m i th . úng m t câu. khi n anh ta phát ho ng và b o chúng tôi c n “t m ngh”. Ngh cái gì ch ? Cho n lúc ó chúng tôi hoàn toàn n mà. Rõ ràng i u khi n anh ta c n t m ngh là nguy c ph i nghe ch “hôn nhân” thêm m t l n n a. Rõ ràng m i lo này to n n i anh ta không dám nhìn m t tôi, vì s mi ng tôi l i phát ra cái ch kia.

K “ngh” còn ch a qua thì anh ta ã c p kè v i m t cô nàng tóc . Tôi c ng ch ng c n, vì lúc y tôi ã quen Seamus. Seamus, v i gi ng nói du đ ng quy n r m ch t Ireland. Mà anh này tôi th m chí còn ch ng bi t là b làm sao. Chúng tôi mê m n nhau su t c n m tr i - iên cu ng v i vi c làm-tình-c - êm-ch ng-c n-bi t-chuy n-gì-trên- i - r i ùng m t cái thay vì làm tình chúng tôi l i cãi nhau m i êm. T h h i xu ng h c h c ch v n v n trong hai m i t gi ng h . M t m i quan h r t h i não. Quá nhi u h i ngh th ng nh v i tài “Chúng ta ang i n âu?” và “Chúng ta mu n gì t nhau?” làm c hai ki t qu . Chúng tôi còn c à nh c thêm c m t n m n a, mà gi nhìn l i, có v nh n m ó là v t en kh s nh t trong i tôi.

R i thì n Julian. Anh này c ng hai n m, nh ng ch a bao gi thành c . Ch nh b n nháp c a m t m i quan h . Tôi ng r ng ó là vì c hai chúng tôi u ng p l t trong công vi c. Tôi thì m i chuy n sang Hãng D c ph m Blay và ph i i công tác kh p n i. Anh ta thì ang c nhoi lên làm ng ch công ty k toán. Tôi còn ch ng nh chúng tôi có chia tay àng hoàng không, hay hình nh ch là c th d t ra xa nhau. Chúng tôi v n th nh tho ng h n g p, nh b n bè, và c hai u gi ng nhau - u ch ng hi u rõ v n n m âu. H i n m ngoái có l n anh ta còn mu n h n hò v i tôi c nh ng tôi ph i nói mình ã có b n trai r i và ang r t h nh phúc. y chính là Richard. Ng i tôi yêu th t lòng. Ng i ang ng i tr c m t tôi v i m t chi c nh n trong túi (có l th).

Richard ch c ch n là p trai h n b t k anh b c nào c a tôi. (C ng có th tôi thiên v , nh ng tôi ngh anh p nh thiên th n.) Anh là m t chuyên gia phân

tích truy n thông b n r n, nh ng không b ám nh b i công vi c. Không giàu n nh Julian, nh ng ai c n ch ? Anh n ng ng và hài h c, l i có i u c i ha h khi n tôi ph n ch n dù ang trong tâm tr ng nào. Anh g i tôi là “Hoa cúc” t h i chúng tôi i picnic và tôi t t cho anh vòng hoa cúc. C ng có lúc anh n i câu v i ng i khác nh ng không sao. Có ai hoàn h o âu nào. Nhìn l i quăng th i gian bên anh, tôi không th y v t en nh h i Seamus, hay kho ng tr ng nh v i Julian. Tôi ch th y m t video ca nh c lãng m n. M t chu i hình nh v i b u tr i xanh và nh ng mi ng c i. H nh phúc. G ng i. C i vang.

Và lúc này video ang lên t i cao trào. n o n anh qu g i, hít m t h i dài...

Tôi c ng th y c ng th ng lây. Tôi mu n chuy n này di n ra th t hoàn h o. Tôi mu n c k v i các con chúng tôi sau này r ng tôi l i ph i lòng b chúng nó nh ngày u, ngày anh c u hôn tôi.

Con chúng tôi. T m c a chúng tôi. Cu c i c a chúng tôi.

Trong lúc u óc m c s c tung h ng nh ng hình nh h nh phúc y, tôi th y lòng mình nh b ng. Tôi ã s n sàng cho chuy n này. Tôi ã ba m i ba tu i và tôi ã s n sàng. T thu tr ng thành n gi , tôi ã luôn vòng tránh ch c i xin.

B n bè tôi c ng th . C nh y là khu v c b phong t a trong vòng b ng dính vàng khoanh vùng hi n tr ng ph m t i: C M I VÀO.

L I VÀO. Ng i ta không thò chân vào y, vì ch nhích qua v ch là l i nguy n s giáng xu ng, anh b n trai s b c a ch y l y ng i.

Nh ng gi thì ch ng ph i s bùa bèn gì n a. Tôi th m chí còn c m th y tình yêu ang ch y dào d t qua kh p m t bàn gi a hai chúng tôi. Tôi ch mu n si t ch t tay Richard. Tôi mu n ôm ch m l y anh. Có ai tuy t v i c b ng anh không? Có ai may m n b ng tôi? B n m i n m n a, khi c hai u ã già l kh , có l chúng tôi s n m tay nhau đi d c ph Strand mà ôn l i k ni m ngày hôm nay và t n tr i ã cho chúng tôi g p nhau. Ngh mà xem, có bao nhiêu ph n tr m c h i gi a cái th gi i dày c k l này ch ? Tình yêu úng là ng u nhiên. Ng u nhiên quá m c. Nó là phép màu, th t th ...

Ôi chao, m t tôi l i ch p r i...

“Lottie?” Richard ã nh n ra ôi m t tôi hoen t. “Này Hoa cúc cu. Em có sao không? Chuy n gì th ?”

M c dù ã quen th l v i Richard nhi u h n v i b t k gã b n trai nào, nh ng có l không nên k h t m i suy ngh trong u cho anh nghe. Ch Fliss

v n b o tôi suy ngh theo ki u phim nh a màu Hollywood và ph i c mà nh r ng m i ng ị xung quanh không nghe th y ti ng v c m r ế r t ầu.

“Xin l ị,” tôi ch m ch m m t. “Không có gì ầu. Em ch c gì anh không ph i ị.”

T ị nay Richard s bay ị San Francisco công tác. Ba tháng thôi - không n n ị quá t - nh ng tôi s nh anh kh ng khi p cho mà xem. Th c t là duy ch có ý ngh v ấ m c ị m ị có th làm tôi khuây kh a.

“ ị ng khóc bé ngoan ị. Anh không ch u n ị ầu.” Anh a tay ra n m tay tôi. “Chúng mình s g ị Skype hàng ngày mà.”

“Em bi t.” Tôi c ng si t tay anh. “Em s ch anh.”

“Dù v y có l em c ng nên nh là n u anh công ty, ai c ng có th nghe th y em nói y. K c s p anh.”

Ch có ánh l p lánh r t nh trong m t m ị ti t l ị anh ang ch c gh o tôi. L n v a r ị anh ị công tác, trong lúc nói chuy n qua Skype, tôi n ị h ng ch b o cho anh cách ị phó v ị ông s p ác m ng mà quên m t anh làm vi c trong m t v n phòng m và c n ác m ng y có th ị ngang b t c lúc nào.

(R t may là không.)

“C m n ấ nh c nh .” Tôi t nh b nhún vai.

“V ị l ị, h c ng có th nhìn th y em n a. Th nên có l em không nên nuy h t.”

“Không nuy h t,” tôi tán thành. “Ch nên ch ị qu n áo chíp trong su t thôi. Cho n gi n.”

Richard c ị toét và si t tay tôi ch t h n n a. “Anh yêu em.” Gi ng anh tr m m nh mu n tan ch y. Tôi s ch ng-bao-gi chán nghe anh nói câu y.

“Em c ng th .”

“Th c tình, Lottie này...” Anh h ng gi ng. “Anh mu n h ị em m t câu...”

Ru t gan tôi nh n nh o nh mu n n tung. M t tôi thì ấ nh ch ra c ị vì háo h c còn các ý ngh thì quay cu ng trong óc tôi. Ôi tr ị ị... anh b t u r ị... ấ y là th ị kh c thay ị c cu c ị mình... T p trung vào, Lottie... hãy h ng th giây phút này... kh quá! Chên mình b làm sao th ?

Tôi nhìn xu ng kinh ho ng.

Dù là k nào ã làm ra th “t t dính” này thì u là d i trá áng b ày xu ng a ng c, vì m t bên ã b l i ra. Nó ã t t xu ng quăng u g i tôi và m t d i b ng “dính” r t kinh gi lòng thòng quanh b p ùi tôi. Th t g m quá i m t.

Tôi không th nh n l i c u hôn trong tình tr ng này. Tôi không th dành c i nh l i kho nh kh c này mà ngh , *Th t là m t kho nh kh c lãng m n tuy t v i, tr v t t.*

“Xin l i anh, Richard,” tôi ng t l i. “Ch em m t giầy...”

Tôi lén lút thò tay xu ng kéo t t - nh ng th v i èo u t kia v a ng n ã rách to c trong tay tôi. Tuy t ch a. Gi chân tôi c t ô i m b ng c b ng dính lòng thòng l n chi c t t nylon rách. Th t không tin n i bu i c u hôn c a tôi l i b phá h ng b i m t ôi t t chân. áng ra tôi ph i i chân tr n m i úng.

“M i chuy n n c ch ?” Richard ng n ng i khi th y tôi tr i lên t d i g m bàn.

“Em ph i ghé nhà v sinh ã,” tôi l m b m. “Em xin l i. Xin l i. Chúng mình có th b m nút ng ng ây không? Ch m t ph n nghìn giầy thôi?”

“Em có sao không?”

“Em n mà.” M t tôi chín vì ng ng. “Em g p... g p tí tr c tr c k thu t. Em không mu n anh th y. Anh quay i c không?”

Richard ngoan ngoãn quay u. Tôi y lùi gh và v i vĩa b ng ngang phòng, m c k ám th c khách nhòm ngó. Ch cách gì gi u c. T t lòng thòng thì c k nó lòng thòng.

Tôi âm s m qua c a nhà v sinh n , c i ph ng giầy và l t ôi t t ngu ng c ra r i nhìn mình tr ng tr ng trong g ng, tìm p thành th ch. Th t không tin n i tôi v a nh n nút ng ng cho l i c u hôn.

Tôi c m th y nh th i gian c ng ang ng ng l i. Nh th chúng tôi ang trong m t b phim khoa h c vi n t ng, Richard thì ang d ng hình còn tôi có th ng suy ngh th a thích xem mình có mu n l y anh không.

Mà tôi âu c n làm th , vì câu tr l i rõ ràng là: có.

M t cô nàng tóc vàng, trán eo b ng k t c m quay sang ngó tôi th t k , th i son c m trong tay. Tôi ngh ch c mình trông c ng h i k , ng nh ph ng tay c m giầy t t.

“ ng kia có thùng rác y.” Cô ta h t u ch . “Cô có sao không?”

“Không sao. C m n.” B ng d ng tôi th y không th không chia s giây phút tr ng ị nh th này. “B n trai tôi ang c u hôn tôi d ch ng!”

“Th t h ?” C ám con gái ng tr c g ng quay ph t l ị nhìn tôi.

“‘D ch ng’ là th nào?” m t cô tóc có vóc dáng m nh mai m c màu h ng h ị, c p lông mày nhú l ị. “Anh y b o gì? ‘Em có...’?”

“Anh y ang nh nói thì cái ôi t t th m h a này...” Tôi gi th ph m lên ch ng mình. “Nên bây gi anh y ang d ng hình.”

“D ng hình?” ai ó h ị v r t không tin.

“N u là tôi, tôi s quay l ị th t nhanh,” cô tóc nói. “ ng cho anh ta th ị gian ị ý.”

“Thú v quá!” cô tóc vàng nói. “Chúng tôi xem c không? Tôi ghi hình c không?”

“Chúng ta có th cho lên YouTube!” b n cô ta chêm vào. “Anh y có thuê nh y flash mob hay gì không?”

“Tôi ngh là không...”

“Cái này ho t ng th nào?” M t bà già tóc xám nh thép thô b o c t ngang câu chuy n c a chúng tôi. Bà ta ang hu tay y gi n d d ị vôi phun n c r a tay t ng. “Bày ra th máy móc này mà làm gì? Xà phòng bánh ch ng t t chán à?”

“ ây này, th này này bác Dee ị,” cô tóc d u dàng nói. “Bác tay cao quá.”

Tôi c i n t chi c giày t t bên chân kia ra, và vì ng nào c ng ang ây r ị, tôi v ị l y l d u d ng tay bôi y hai bên chân tr n. Tôi ch ng mu n sau này s ng ị nh l ị, *Th t là m t kho nh kh c lãng m n tuy t v ị, tr v chân nh b gh*. R ị tôi móc ị n tho ị. Tôi ph ị nh n cho Fliss. Tôi b m th t nhanh: Anh y ang nói!!! M t giây sau tin nh n c a ch ã hi n trên màn hình:

Ko ph ị là e nt cho c gi a ch ng cu c c u hôn ch !!!

Trong wc. Hoãn 1p.

Tuy t v ị!!! 2ng p ôi l m.

C g ị t ị anh chàng m t cái hôn xxx.

Ch c ch c r ị! 8’ sau xxx.

“Anh y là anh nào?” cô tóc vàng h i khi tôi c t i n tho i. “Tôi ph i ngó m t cái m i c!” Cô ta lao v t ra kh i nhà v sinh, r i tho t ã tr l i. “ t i th y r i. Anh da ng m ng i trong góc h ? p trai y. Ngày, cô b lem mascara r i kìa.” Cô ta chìa cho tôi bút t y trang. “Có mu n s a chút không?”

“C m n l m.” Tôi nho n c i ng i u r i b t u t y nh ng ch m en li ti d i m t. Mái tóc xo n màu h t d c a tôi ang b i cao, và b ng d ng tôi ngh hay là th tóc xõa vai ón nh n s ki n tr ng i này.

Không. Nh th s n quá. Tôi l i vài l n ra xo n b ng b nh quanh m t trong lúc làm cu c ánh giá t ng th . Son: màu h ng cá h i r t xinh. Bóng m t: màu xám lung linh làm n i b t ôi m t xanh. Ph n má: h n là không c n d m thêm, ng nào m t tôi c ng s b ng lên vì ph n kích.

“ c gì b n trai tôi c ng c u hôn,” m t cô tóc dài m c en nhìn tôi ao c. “Cô có m o gì th ?”

“Không hi u n a,” tôi áp, c sao mình có th cho cô ta m t vài l i khuyên. “Tôi ngh ch c là vì chúng tôi quen nhau c ng lâu, th y h p nhau, th y yêu nhau...”

“Nh ng tôi v i b n trai c ng th . Chúng tôi s ng chung, trên gi ng c ng t t, cái gì c ng tuy t...” .

“ ng gây s c ép,” cô tóc vàng khôn ngoan khuyên.

“Tôi ch nh c n, m t n m m t l n.” Cô tóc dài lúc này trông th t kh s . “Mà anh y ã nh ng lên, th là thôi luôn. Tôi ph i làm gì ây? Chuy n ra ngoài à? ã sáu n m r i...”

“Sáu n m?” Bà già ang s y tay ngo nh lên nhìn. “Cô b cái gì v y?”

Cô tóc dài m t. “Tôi không b cái gì c ,” cô ta áp. “Tôi ang nói chuy n riêng.”

“Chuy n riêng cái kh m c.” Bà già khoát tay ch quanh phòng. “C thiên h ang nghe y.”

“Bác Dee!” Cô tóc b i r i. “Thôi nào!”

“ ng có nói thôi nào v i bác, Amy!” Bà ta ch a vào cô tóc dài ôi m t nh sáng lóa. “ àn ông c ng nh h báo trong r ng. C th y con m i là x i luôn r i ng g c. Cô ã dâng m i t n m i ng c p ch gì?”

“Không n gi n th ,” cô tóc dài h m h c áp.

“Th i chúng tôi, àn ông l y v vì c n ng v i gái. y m i là ng l c!” Bà già c i nh t. “Còn th h b n cô, nào là ng chung, nào là s ng chung, r i sau có òi nh n ính hôn. úng là uôi l n lên u.” Bà ta xách túi lên. “ i thôi Amy! Cháu i cái gì?”

Amy tuy t v ng li c m t vòng xung quanh v xin l i, r i bi n m t cùng bà bác. Chúng tôi nh ng mày nhìn nhau. úng là m già ch p m ch.

“ ng lo,” tôi an i và si t ch t cánh tay cô gái. “Tôi tin là s m mu n m i chuy n c ng t t p v i cô thôi.” Tôi mu n chia s ni m vui. Tôi mu n ai c ng c h ng may m n nh tôi và Richard: g p c ng i phù h p, và nh n ra i u ó.

“ .” Cô y c g ng h t s c bình t nh l i. “C hy v ng th . m, tôi chúc hai ng i s ng v i nhau h nh phúc tr n i.”

“C m n!” Tôi tr l i bút t y trang cho cô tóc vàng. “Tôi i ra ây. Chúc tôi may m n i!”

Tôi lách ng ra kh i phòng v sinh, nhìn m t vòng quanh nhà hàng t p n p mà c m th y nh mình v a b m nút “ch y”. Richard kia, v n ng i úng v trí nh khi tôi ng d y. Anh còn không thêm ngh ch i n tho i n a. H n là anh c ng nh tôi, ang d n h t tâm trí vào giây phút này. Giây phút c bi t nh t trong i c hai chúng tôi.

“Em xin l i nhé.” Tôi tr t ng i vào gh , trao cho anh n c i âu y m d th ng nh t c a mình. “Chúng ta ti p t c ch nh ?”

Richard m m c i áp l i, nh ng tôi th y anh ã b h i m t à. Có l chúng tôi c n t t quay l i câu chuy n.

“Hôm nay là m t ngày c bi t,” tôi nói y khích l . “Anh có c m th y th không?”

“Hoàn toàn ng ý.” Anh g t u.

“Ch này áng yêu ghê.” Tôi ch xung quanh. “M t n i r t thích h p ... nói chuy n nghiêm túc.”

Tôi b hai tay lên bàn v nh vô tình, và úng nh tôi d oán, Richard n m l y tay tôi. Anh hít m t h i th t sâu r i cau mày.

“Nhân chuy n ó, Lottie à, có m t i u anh mu n h i.”

Khi m t chúng tôi ch m nhau, anh h i nhúu kh . “Anh ngh ây ch ng ph i chuy n gì b t ng kh ng khi p l m...”

Chúa i, Chúa i b t u r i.

“Vâng?” Gi ng tôi the thé y c ng th ng.

“Anh ch dùng thêm bánh mì ch ?”

Richard gi t b n mình, và u tôi ngo nh ph t lên. Ng ị b i bàn i n l ng l n m c c hai chúng tôi u không nh n ra. Tôi ch a k p ph n ng thì Richard ã buông l i tay tôi và ang nói v bánh mì nâu b t. Tôi ch mu n l t tung c gi bánh vì gi n d . Anh b i này không có m t à? Nhà hàng không ào t o cho h cách dò d u hi u c a m t cu c c u hôn ?

Có th nh n th y c Richard c ng ch ng h ng. Gã b i bàn ng ng n ngu ng c. Sao h n ta dám c gan phá h ng giây phút tr ng i c a b n trai tôi ch ?

“Th ,” tôi l i khích l , ngay khi gã b i i kh i. “Anh ang nh h i gì?”

“À. .” Anh nhìn tôi ch m chú và hít m t h i th t sâu - r i nét m t anh l i thay i. Tôi ng c nhiên nhìn quanh thì th y m t tên b i c chu i n a ang lù lù i t i. H , công b ng mà nói, trong nhà hàng thì tránh sao c chuy n này.

C hai cùng g i món - tôi h u nh ch ng bi t mình ang g i món gì n a - và gã b i bi n m t. Nh ng s l i có gã khác n thôi, b t k lúc nào. Tôi th y th ng Richard h n bao gi h t. Anh s c u hôn th nào trong hoàn c nh này ch ? Cánh àn ông s làm th nào nh ?

Tôi không ng n n i mình c i tinh quái nhìn anh. “Hôm nay anh không g p may r i.”

“Không h n th .”

“B i r u s n ngay bây gi y,” tôi nh n xét.

“ ây ch ng khác gì bùng binh Piccadilly.” Anh o m t v r u r , và tôi th y lòng mình m áp vì ng c m. Chúng tôi cùng h i cùng thuy n. Ai c n bi t anh c u hôn lúc nào? Ai quan tâm n u y không ph i là m t kho nh kh c s p t hoàn h o ch ? “Chúng mình g i sâm banh nhé?” anh h i.

Tôi không ng n n i n c i ra v bi t t ng. “Nh th có h i... s m quá không?”

“ còn tùy.” Anh nh ng mày. “Em nói xem có s m không?”

Hàm ý ã quá rõ, tôi không bi t nên c i phá hay ôm ch m l y anh n a.

“À, n u v y...” Tôi d ng m t h i th t lâu, kéo dài kho nh kh c c bi t này cho c hai. “Có. Câu tr l i c a em là có.”

C p m ỳ anh d ẫ ra, t ỳi c ỳ th ỳ c m th y n i c ng th ng r ỳt kh i anh. Anh th c s ẫ ngh t ỳi c ỳ th t ch i ? Anh th t khi ẽm t n. Th t l ỳ m t ng i d th ng qu ỳ i. Ồi Ch ỳa i! Ch ỳng t ỳi s p l y nhau!

“V ỳng, t t n ỳ ỳ l ỳng em, Richard ,” t ỳi nh n m nh, gi ng b ng d ng run run. “Anh ph i hi u chuy n n ỳy c ỳ ý ngh a v i em th ỳn ỳ. R t l ỳ... Em kh ỳng bi t ph i n ỳi gi n ỳa.”

Nh ng ng ỳn tay anh si t ch t tay t ỳi, c ỳnh th ch ỳng t ỳi c ỳ th m t m ỳ ri ẽng. T ỳi g n nh th y t i nghi p cho c ỳc c p t ỳnh nh ỳn kh ỳc, h ph i n ỳi r ỳ m i th r ỳa m i c. H kh ỳng c ỳ m i giao c m nh ch ỳng t ỳi.

Trong m t ph ỳt c ỳ hai ch i m l ng. T ỳi c m th y nh m t ỳ ỳm m ỳy h nh ph ỳc b ng b nh ang ỳm l y c ỳ hai ch ỳng t ỳi. T ỳi nh ng mu n ỳ ỳm m ỳy c b ng b nh m ỳi ỳ. L ỳc n ỳy ỳy t ỳi ỳ c ỳ th nh ỳn th y t ng lai c ỳa ch ỳng t ỳi tr i ra tr c m t, c ỳng s n nh ỳ, c ỳng y xe n ỳi, c ỳng trang tr i c ỳy th ỳng Noel v i m y nh ỳc t i l m ch m... B m anh c ỳ th s mu n n th m v ỳ ngh l i v ỳo l Gi ỳng sinh, m ỳ nh th c ng tuy t, v i t ỳi y ỳu b m anh. Th c t , v i c u t i ỳn sau khi t t c chuy n n ỳy c ỳ c ỳng b l ỳ t ỳi s t i th m m anh Sussex. B ỳc y s r t m ng c gi ỳp m t tay cho l c i, m ỳ t ỳi th i kh ỳng c ỳ m lo m y v ỳ ỳ.

Bao nhi ỳu l ỳ kh n ng. Bao nhi ỳu l ỳ k ho ch. Bao nhi ỳu l ỳ n m th ỳng c u c i p s b ỳn nh ỳu.

“Th ,” r t cu c t ỳi c ng n ỳi, d u d ỳng c v ỳo c ỳc ng ỳn tay anh. “Anh vui ch ? H nh ph ỳc ch ?”

“Kh ỳng gi h nh ph ỳc h n.” Anh ve vu t b ỳn tay t ỳi.

“Em ỳ ỳ ngh v chuy n n ỳy c th k nay l i.” T ỳi th m th h i d ỳi y th a m ỳn. “Nh ng em ch ng bao gi ỳ ngh l ỳ... Ch ng ai bi t c, ph i kh ỳng? K i u nh l ỳ... n ỳ s nh th n ỳo? C m gi ỳc s th n ỳo?”

“Anh hi u ý em.” Anh g t u.

“Em s nh m ỳi c n ph ỳng n ỳy. Em s nh m ỳi h ỳnh nh anh ngay l ỳc n ỳy ỳy.” T ỳi si t tay anh ch t h n.

“Anh c ng th ,” anh ỳp g n l n.

i u t ỳi m ỳ nh t Richard l ỳ anh c ỳ th truy n t i bi t bao nhi ỳu ch trong m t c ỳi l i c m t hay c ỳi g t u. Anh ch ng c n ph i n ỳi nh i u, v i t ỳi c ỳ th ỳ ỳn ỳ anh d ỳ d ỳng bi t m y.

Tôi có thể thấy cô tóc dài đang quan sát chúng tôi từ u kia phòng, và không ngần ngại nhìn mình mà cười vì cô ta. (Không phải là cười vì chúng tôi, mà là cười vì vô duyên. Mà là cười vì bạn tôi và bạn tôi.)

“Hai người có dùng rượu vang không, thưa ông? Thưa cô?” Bạn tôi và tôi ngẩng lên thì nói.

“Tôi nghĩ chúng tôi cần chút sâm banh.”

“Rõ.” Anh ta cười đáp lại. “Sâm banh của nhà hàng chứ? Hay chúng tôi còn có chai Ruinart rất tuyệt cho các dịp đặc biệt...”

“Cho tôi Ruinart đi.” Tôi không nghĩ cần phải chia sẻ niềm vui. “Hôm nay là một ngày rất đặc biệt! Chúng tôi vừa đính hôn!”

“Thưa cô!” Khuôn mặt người bạn tôi dẫn ra thành nếm. “Cung h
cung h! Thưa ông! Xin chúc mừng ông!” Tôi và anh ta cùng quay sang Richard - người đang đứng cạnh tôi, anh ta không chia sẻ khoảnh khắc này cùng tôi. Anh đang trầm tư nhìn tôi như nhìn ma. Sao mặt anh lại trở nên bối rối như thế kia? Có vấn đề gì sao?

“Em...” Giọng anh nghèn nghẹn. “Em nói cái gì vậy?”

Tôi bỗng nhiên hiểu sao anh lại bối rối. Tất nhiên rồi. Lúc nào tôi cũng là người làm hỏng mọi chuyện bằng cách nói to to ra.

“Richard, em xin lỗi. Anh muốn báo cho bạn tôi biết chứ?” Tôi nắm chặt tay anh. “Em hiểu mà. Chúng ta sẽ không nói với ai khác, em hứa.”

“Nói cái gì chứ?” Người bạn tôi tròn nhìn xoáy vào tôi. “Lottie, chúng mình có đính hôn đâu.”

“Nhưng...” Tôi hoang mang nhìn anh. “Anh vừa cưới hôn em rồi thôi. Và em đã bỏ ông.”

“Anh đâu có ý gì!” Anh giơ tay ra khỏi tay tôi.

Richard, hoặc là anh hoặc là tôi đang hóa điên. Người bạn tôi rút lui, tôi còn thấy anh ta đang xoa cổ người bạn tôi lúc này đang trở lại.

“Lottie, anh rất xin lỗi, nhưng anh không hiểu em đang nói chuyện gì.” Richard lùa tay vào tóc. “Anh chỉ cần nói chuyện với tôi hay đính hôn hay bất cứ chuyện gì tiếp theo.”

“Nh ịng... nh ịng anh có nh ịng ý th ậ mà! Khi anh g ị s ậ banh, r ị ị anh b ọ, ‘Em nói xem có s ậ không’, r ị ị em b ọ ‘V ậng, t ậ t n ậ ý lòng em’. Th ậ t ậ ậ ậ đáng! Th ậ t ậ ậ ậ ậ!”

T ậ ậ ậ ch ậ m ch ậ m nh ịn anh, ch ậ ậ ậ g t ậ u, ch ậ ậ ậ c ậ m th ậ y g ị ng nh ậ t ậ. Nh ịng anh ch ậ ng h t ậ ra, và lòng t ậ ậ ch ậ t nh ậ ậ lên s ậ ậ ậ.

“Ý anh... không ph ậ ậ là th ậ ậ?” H ậ ng t ậ ậ ng h n l ậ ậ n n ậ ậ g n nh ậ không th ậ nói thành l ậ. T ậ ậ không tin n ậ chuy ậ n này l ậ có th ậ x y ra. “Không ph ậ ậ anh ậ nh c u hôn em ậ?”

“Lottie, anh không c u hôn em!” anh g t ậ lên. “Ch ậ m h t!”

Anh có c ậ n h ậ t to ậ n th ậ không? Kh ậ p xung quanh nh ậ u cái ậ u ang ng ậ ng lên nghe ng ậ ng.

“ c r ậ! Em hi u r ậ!” T ậ ậ l y kh ậ n n lau m ậ. “Anh không v ậ c g ậ ph ậ t ậ ậ b ậ cho c ậ nhà hàng nghe.”

C ậ m g ậ c b ậ ậ ậ x ậ m ch ậ m l y t ậ. T ậ ậ ng ậ ng ậ ra v ậ ậ u kh ậ. Làm sao mà t ậ ậ l ậ sai l ậ m ậ n th ậ c ch ậ?

Mà n u anh không c u hôn t ậ, th ậ lý do là g ậ?

“Anh không hi u n ậ.” Richard l m b m m t m ậ. “Anh ch ậ a t ậ ng nói g ậ, mà chúng ta c ậ ng ch ậ a t ậ ng nh c t ậ chuy ậ n ậ...”

“Anh nói bao nhiêu l n r ậ!” S ậ t n th ậ ng và c ậ n ph ậ n n ậ ang ph ậ n kh ậ ậ m ậ ng t ậ. “Anh b ọ anh m ậ em ậ n b ậ a t ậ r t ậ c b ậ t’.”

“ c b ậ t th ậ t mà!” anh c ậ c ậ. “Ngày mai anh s ậ ậ San Francisco.”

“Anh còn h ậ ậ em có th ậ ậ h ậ c ậ anh không! H ậ c ậ anh, Richard ậ!”

“V ậ công ty anh ch ậ ậ b ậ phi u ậ ậ!” Richard trông r t hoang mang. “Ch ậ là t ậ n chuy ậ n b ậ nh th ậ ng th ậ ậ mà!”

“Và anh còn nói m u n ậ t ậ ra cho em ‘m t ậ câu h ậ l n’.”

“Không ph ậ ậ m t ậ câu h ậ l n.” Anh l c ậ u. “Ch ậ là m t ậ câu h ậ ậ ậ.”

“Em nghe rõ ràng ‘m t ậ câu h ậ l n’.”

T ậ p ậ ó là m t ậ kho ng ậ m l ng kh ậ n kh ậ g ậ a hai chúng t ậ. ậ m m ậ h nh ph ậ c ậ ậ bay m t r ậ. Ph ậ m nh ậ a màu Hollywood và v c m r ậ r t c ậ ng h t r ậ. Ng ậ ậ b ậ r u t nh lu n t th c ậ n r u v ậ ậ góc bàn r ậ r ậ v ậ.

“V y là gì?” cu i cùng tôi nói. “Cái câu-h i-c -v a th c s quan tr ng ó?”

Richard trông nh b m c b y. “Không quan tr ng. B qua i.”

“Nào, anh nói i!”

“Thôi c r i,” cu i cùng anh c ng nói. “Anh ch nh h i em mình nên dùng d m th ng c a anh làm gì. Anh ã tính chúng mình có th bay i ch i âu ó.”

“D m th ng à?” tôi không kìm c mình bu t ra. “Anh t m t bàn n c bi tr i g i sâm banh nói v chuy n d m th ng?”

“Không! Ý anh là...” Richard nh n m t. “Lottie, anh r t ti c chuy n lúc này. Anh hoàn toàn không bi t...”

“Nh ng chúng mình v a nói th v chuy n h a hôn!” Tôi c m th y n c m t mình ang dăng trào. “Em vu t tay anh và nói em r t h nh phúc và r ng em ã ngh v chuy n này c t n m r i. Và anh thì ng ý! Th anh ngh em ang nói chuy n gì?”

M t Richard ang o tía lia nh tìm l i thoát. “Anh ngh là em ang... em hi u ý anh mu n nói gì mà. Nói nh m nh m i khi.”

“Nói nh m nh m i khi?” Tôi tr m t nhìn anh. “Ý anh là sao, th nào là ‘nói nh m nh m i khi’?”

Richard trông th m chí còn tuy t v ng h n. “Th c tình, không ph i lúc nào anh c ng hi u em ang huyền thuyê cái gì,” anh b t ch t thú nh n. “Th nên nhi u khi anh ch ... g t u cho xong.”

G t u cho xong?

Tôi choáng váng gi ng m t nhìn anh. Tôi c t ng hai chúng tôi có m i ràng bu c và giao c m c bi t không c n dùng t i l i nói. Tôi c ngh chúng tôi có m t mã riêng. Th mà t u ng gi anh ch g t u cho xong.

Hai anh b i t a sa lát xu ng tr c m t chúng tôi r i v i rút dù nh th hi u chúng tôi không có lòng d nào mà nói chuy n. Tôi c m n a lên r i l i b xu ng. Richard hình nh còn không nhìn th y cái a tr c m t mình.

“Em mua cho anh cái nh n ính hôn,” tôi nói kh i ph i im l ng.

“Chúa i.” Anh vùi u vào tay.

“Không sao. Em s mang tr .”

“Lottie...” Trông anh th t kh s . “Chúng mình có c n ph i... Mai anh i r i. Chúng mình không th chuy n sang ch khác c à?”

“Th , anh có bao gi mu n l y v không?” Ngay khi h i câu y, tôi ã th y lòng d qu n th t. M i m t phút tr c tôi còn ngh mình ã ính hôn. Tôi ã ch y h t cu c marathon. Tôi ang ào qua s i dây c ng v ch ích, hai cánh tay vung lên ph n khích. Còn bây gi tôi ã quay l i v ch xu t phát, bu c dây giày, th m chí còn không bi t có cu c ch y nào hay không.

“Anh... ôi tr i, Lottie... anh không bi t.” Nghe nh anh ang b d n vào ng cùng. “Ý anh là có, ch c là có.” Anh o m t, càng lúc càng lu ng cu ng. “Có l . Em hi u mà. M t lúc nào ó.”

Chà. B n s không th c c tín hi u nào rõ ràng h n th . Có th anh s c m th y mu n l y ai ó, vào lúc nào ó. Nh ng ng i ó không ph i tôi.

Và r i c n tuy t v ng rã r i b ng p lên tôi. Tôi ã tin t t n áy lòng r ng áy là N a Kia c a mình. Làm sao tôi l i sai l m n nh th c c ch ? Tôi c m th y mình không bao gi còn có th tin t ng vào b n thân n a.

“ c r i.” Tôi nhìn m m xu ng a xa lát m t m t lúc, m t m t ng lá rau, t ng lát b , t ng h t l u, c g ng g n k t m ch suy ngh trong u. “V n là, Richard , em mu n c i. Em mu n l y ch ng, có con, xây nhà - t t c nh ng th y. Và em mu n cùng anh xây d ng t m. Nh ng hôn nhân là ý nguy n c a c hai.” Tôi d ng l i, hít th t sâu c gi bình t nh. “V y nên em ngh th t may là em ã s m bi t s th t. Dù sao c ng c m n anh.”

“Lottie!” Richard h t ho ng nói. “Khoan ã! Chuy n này ch ng thay i i u gì h t...”

“Nó thay i t t c . Em không còn tr n a, không th ng i phòng ch mãi c. N u chuy n c a chúng ta không i n âu thì t th n là em bi t t gi và b c ti p. Anh hi u không?” Tôi c m m c i, nh ng các c t i b i ã xin ngh phép r i. “Chúc anh i San Francisco th t vui. Em ngh em nên v thôi.” N c m t a qua mi. Tôi ph i nhanh chóng r i kh i ây. Tôi s quay l i công ty, xem l i bài thuy t trình ngày mai. Tôi ã xin ngh chi u nay, nh ng làm gì ch ? ng nào tôi c ng ch ng c ng i i n báo tin vui cho b n bè n a r i.

Trên ng i ra, tôi c m th y có m t bàn tay ch p l y cánh tay mình. Tôi gi t mình quay l i thì th y cô tóc vàng eo b ng ô k t c m ang nhìn lên.

“Th nào?” cô ta ph n khích h i. “Anh y có trao nh n không?”

Câu h i nh m t l i dao âm th ng vào tim tôi. Anh y ch ng trao nh n mà c ng ch ng còn là b n trai c a tôi n a. Nh ng tôi thà ch t còn h n th a nh n i u ó.

“Th c tình là...” tôi vênh ng ị c c m lên. “Th c tình là anh y c u hôn, nh ng tôi t ch i.”

“ i.” Cô ta b m tay lên mi ng.

“ úng th y.” Tôi b t g p ánh m t cô tóc dài bàn bên ang c ng tai nghe l m. “Tôi ã b o không.”

“Cô b o không á?” Cô ta trông s ng s t n n i khi n tôi ph n n .

“ úng!” Tôi qu c m t nhìn cô ta v i v thách th c. “Tôi b o không. R t cu c thì chúng tôi không h p nhau, nên tôi ã quy t nh c t t. Dù anh y r t mu n l y tôi, sinh con, nuôi chó, và th ...”

C m th y nh ng ánh m t tò mò ang xói vào l ng mình, tôi li n quay ng ị l i thì th y c l ng ị ang há h c mi ng nghe. Ch ng l c cái nhà hàng kh n ki p này ang chỗ vào v này sao?

“Tôi b o ‘Không!’” Gi ng tôi cao vút b t bình. “Tôi b o không. Không!” Tôi hét th t to v phía Richard, lúc này v n ang ng ị bàn, trông c c k ng ngác. “Em xin l i, Richard. Em bi t anh yêu em và em bi t ngay lúc này em ang làm tim anh tan nát. Nh ng câu tr l i là không!”

Th r i, c m th y nh nhõm h n m t chút, tôi s i b c ra kh i nhà hàng.

Tôi quay l i công ty, th y bàn ã dính y nh ng t gi y nh m i. i n tho i ch c ã réo liên t c trong khi tôi i. Tôi ng ị ph ch xu ng gh và th dài run r y. R i tôi nghe th y ti ng ho. Kayla, cô bé th c t p, ang loanh quanh g n c a phòng làm vi c tí xíu c a tôi. Kayla th p thò bên c a phòng tôi su t ngày. Cô bé ch u khó h n b t k nhân viên th c t p nào tôi t ng g p. Cô bé vi t kín hai m t thi p Giáng sinh ca t ng tôi là ki u m u truy n c m h ng, r i k mình s ch ng ị nào i th c t p Hãng d c ph m Blay n u không ph i vì nghe tôi nói chuy n i h c Bristol. (Bài nói chuy n r t tuy t v i, tôi ph i công nh n th . So v i các bài tuy n d ng c a các hãng d c ph m.)

“B a tr a th nào?” M t cô bé sáng lóng lánh.

Tim tôi r i cái th ch. T i sao tôi l i i k v i cô bé v chuy n Richard s c u hôn tôi làm quái gì c ch ? Tôi ã quá t tin. Th y cô bé hào h ng mà tôi âm ra ph n khích. Cô bé khi n tôi c m th y mình là n siêu nhân vi c gì c ng gi i.

“T t thôi. c. Nhà hàng p.” Tôi b t u l t l t gi y t trên bàn, nh th ang tìm m t thông tin nào ó h t s c c p thi t.

“Th , ch ã ính hôn r i ch ?”

L i cô bé nh ấ t mu i lên da b ng. Con bé này không bi t th nào là t nh à? Ch ng ai l i i h i p s p, “Ch ấ ính hôn r i ch ?” c . Nh t là n u lúc y bà s p không eo m t cái nh n m i tinh to b , mà tôi thì rõ ràng là không. Có l tôi c n nh v này khi vi t ánh giá. Kayla không gi i xác nh gi i h n trong quan h công vi c.

“À.” Tôi ph i áo khoác, n n ná kéo dài th i gian, nu t c c ngh n trong h ng xu ng. “Th c tình là không. Th c tình là tôi ấ quy t nh t ch i.”

“Th t ?” Cô bé hoang mang.

“Th t.” Tôi g t u m y l n li n. “R t th t. Tôi ấ i n k t lu n v i mình, tu i này, t m m c công vi c này, thì i b c y là không khôn ngoan.”

Kayla trông nh v a trúng òn. “Nh ng mà... hai anh ch h p nhau th c mà.”

“Chà, nh ng chuy n nh th này ầu có n gi n nh v b ngoài, Kayla i.” Tôi l t gi y t nhanh h n.

“Ch c là anh y au kh l m.”

“H n r i,” tôi ng ng m t giây r i áp. “ m. Khá tuy t v ng. Th c t là... anh y ấ khóc.”

Tôi mu n nói gì c ng c. Cô bé s ch ng bao gi g p Richard n a. Tôi h n là c ng ch ng bao gi còn g p anh n a. Và c nh m t òn th i vào gi a b ng, s th t tàn nh n l i giáng xu ng tôi. H t r i. H t h n r i. Tôi s không bao gi ng v i anh n a. Tôi s không bao gi th c gi c bên anh n a. Tôi s không bao gi ôm anh n a. Không hi u sao chuy n ó, ch không ph i m i chuy n khác, làm tôi mu n r ng t ng lên.

“Ôi Lottie, ch úng là ngu n c m h ng b t t n.” M t Kayla sáng r c. “Bi t vi c gì có h i cho s nghi p c a mình, r i d ng khí bám tr , r i b o, ‘Không! Tôi s không làm nh m i ng i trông i.’”

“Chính th .” Tôi g t u tuy t v ng. “Tôi ang hành ng vì ph n m i n i.”

Quai hàm tôi run lên. Tôi ph i ch m d t cu c nói chuy n này ngay l p t c, n u không mu n i u t i t nh “òà khóc tu tu tr c m t cô bé th c t p” xu t hi n trong ti u s c a mình.

“Th , có tin nh n quan tr ng nào không?” Tôi l t qua ch gi y nh mà không nhìn.

“M t c a Steve v bu i nói chuy n ngày mai, và m t anh Ben nào ó g i i n t i.”

“Ben nào?”

“Ben thôi. Anh ta b o ch bi t.”

Ch ng ai l i t x ng là “Ben thôi” c . H n là tay sinh viên táo t n nào ó t ng g p tôi bu i tuy n d ng, gi ang c chen chân vào c a. Tôi th c tình không có h ng lúc này.

“OK. c r i. Tôi s xem l i bài thuy t trình b ỳ gi . Th nên...” Tôi b m b a chu t cho n lúc cô bé i ra. Th sâu. Gi ch t quai hàm. M nh m lên. M nh m lên, m nh m lên, m nh m lên.

i n tho i reo, tôi b t máy b ng m t c ch nhanh nh n y quy t oán.

“Charlotte Graveney xin nghe.”

“Lottie! Ch ây!”

Tôi ph i c c ng l i ý mu n d p ng nghe ngay l p t c.

“ , chào ch Fliss.” Tôi nu t n c b t. “Chào.”

“V y là... em th nào?”

Tôi nghe rõ gi ng i u ủa c t c a ch và ch i m ng mình không ti c l i trong b ng. L ra tôi không bao gi nên nh n cho ch lúc nhà hàng.

Kh n kh thân tôi. N i th ng kh khôn cùng. Vi c gì tôi ph i i k l chuy n yêu ng v i bà ch gái ch ? Vi c quái gì tôi ph i nói mình ang h n hò v i Richard ch ? ã th còn i gi i thi u h v i nhau. ã th l i còn i khoe khoang v chuy n c u hôn.

L n sau có g p th ng cha nào, tôi s không nói gì v i ai h t. Không m t t . Không m t âm ti t. T i ch ng nào chúng tôi ã c i nhau, s ng h nh phúc tròn m t th p k , ba a con và v a l p l i l i hôn th . T i lúc ó, và ch t i lúc ó thôi, tôi m i nh n tin cho Fliss mà b o: BI T TIN CH A? EM V A G P M T NG I! ANH Y D TH NGL M!

“ , em kh e.” Tôi c l y gi ng nh nhàng, i m t nh. “Th ch th nào?”

“ ng này n c . V y là...?”

Ch b l ng câu h i ó. Tôi bi t rõ ý ch là gì. Ý ch là, V y là, ch c em ang x m t chi c nh n v i viên kim c ng i t ng và nâng ly Bollinger còn Richard ang mút ngón chân em trong phòng khách s n c c k nào ch h ?

Tôi c m th y nhói au. Tôi không th nói v chuy n này. Tôi không th ch u c nh ng l i chia bu n n ào c a ch . ánh tr ng l ng sang chuy n khác nào. Gì c ng c. Ngh i.

“Th . mà.” Tôi c g ng làm ra v t i t nh. “ mà. m, th c ra em ang suy ngh . Th c lòng mà nói em nên n p n vào cái khóa th c s lý thuy t kinh doanh h i gì i. Ch bi t là em v n có ý nh h c mà. Ý em là, em còn i cái gì ch ? Em có th ng ký vào Birkbeck, i h c trong th i gian r nh... Ch th y sao?”